

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.169 van 23 januari 2014
in de zaak A. 202.418/VII-38.298.**

In zake : Antoine D'HONDT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Pieter Jan Vervoort
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij :
de NV PURATOS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Bouckaert
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 november 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 13 september 2011 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 27 januari 2011, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Puratos voor het verder exploiteren en veranderen van een inrichting voor de productie van grondstoffen

voor de voedingsnijverheid, gelegen aan de Industrialaan 25 te Dilbeek, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de gevraagde milieuvergunning, mits wijziging van de bijzondere exploitatievoorwaarden, wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 30 december 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend. Verzoeker en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 september 2013.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom Kloeck die loco advocaat Peter Flamey verschijnt voor verzoeker, advocaat Dirk Abbeloos, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Peter Vandenheede, die loco advocaat Jan Bouckaert verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij exploiteert aan de Industrialaan 25-28 te Dilbeek een inrichting voor de productie van grondstoffen voor de bakkerij- en patisseriesector en catering alsook van emulgatoren voor de voedingsindustrie.

De inrichting ligt volgens het geldende gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse in industriegebied. Tevens is ze gelegen binnen het beheersingsgebied van het Bijzonder Plan van Aanleg (hierna : BPA) "Roekhout" dat voor de betrokken zone volgend stedenbouwkundig voorschrift bepaalt :

"stapelplaatsen, bureaus en lichte niet schadelijke industrie met uitsluiting van alle industrie met volgende nadelen: onaangename reuken, schadelijke of stankverspreidende uitwasemingen, overvloedige rook- of stofverspreiding, groot brand- of ontploffingsgevaar, oorverdovend en voortdurend lawaai".

3.2. Op 24 september 2010 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van de bestaande inrichting.

3.3. Bij besluit van 27 januari 2011 verleent de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant de gevraagde vergunning.

3.4. Verzoeker stelt administratief beroep in tegen die beslissing.

3.5. Nadat in het kader van de beroepsprocedure de vereiste adviezen zijn ingewonnen, verklaart de bevoegde Vlaamse minister op 13 september 2011 het ingestelde beroep gedeeltelijk gegrond en verleent zij de gevraagde

vergunning, mits wijziging van de in eerste aanleg opgelegde bijzondere exploitatievoorwaarden.

Dit is het thans bestreden besluit, dat steunt op de volgende motieven :

"(...)

Overwegende dat het hier een bedrijf betreft dat grondstoffen voor de voedingsnijverheid produceert; dat er margarines, bakkerij- en pasteipoeders en emulgatoren gemaakt worden; dat er 3 productieafdelingen te onderscheiden zijn:

- 'speciality fat and fruit, fillings & décor', voor de productie van:
 - margarines;
 - vetverbeteraars;
 - smeermiddelen;
 - afdekgeleien;
- 'poeders', voor de productie van:
 - bakkerijpoeders;
 - pasteip(o)eders;
- 'emulsibel', voor de productie van:
 - monoglyceriden;
 - foodmuls;
 - azijnzuur;

Overwegende dat het bedrijf onderverdeeld kan worden in administratie, laboratorium, productie met nutsvoorziening, opslag van grondstoffen en opslag voor afgewerkte producten;

Overwegende dat het beroep ingediend door een omwonende betrekking heeft op het verlenen van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een inrichting voor de productie bestemd voor de voedingsnijverheid;

Overwegende dat met deze aanvraag geen vergroting van het bedrijf beoogd wordt; dat de aanvraag hoofdzakelijk een hernieuwing van de bestaande milieuvergunning is; dat er ook enkele veranderingen aangevraagd worden, maar dat die niet van die aard zijn dat er een fundamentele verandering aan de inrichting gebeurt;

Overwegende dat de inrichting gelegen is op het bedrijventerrein 'Maalbeek' aan het knooppunt van de Ring rond Brussel R0 en de E40-A10 Brussel-Oostende, in de onmiddellijke omgeving van andere grootschalige bedrijven; dat het bedrijfsterrein van Puratos, dat verschillende gebouwen omvat, enkel toegankelijk is via de Industrialaan; dat de eigenlijke bedrijfsgebouwen centraal op het bedrijfsterrein gelegen zijn en de kantoorgebouwen en onderzoekslabo's meer aan de rand gelegen zijn;

Overwegende dat er tussen de inrichting en de woonzone aan de noordelijke zijde een bufferzone met een breedte van ongeveer 40 m is; dat in deze bufferzone de Maalbeek stroomt; dat in een straal van 100 m rondom de

perceelgrens van de inrichting circa 10 woningen en 1 appartementsgebouw gelegen zijn;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 11 bezwaren (waarvan 1 in 175 afzonderlijke exemplaren en 1 in 12 afzonderlijke exemplaren) werden ingediend die betrekking hebben op geurhinder, geluidshinder, brand- en ontploffingsgevaar, oppompen van grondwater, lozing van afvalwater en de strijdigheid met BPA Roekhout;

Overwegende dat bij navraag bij de gemeente Dilbeek en Asse er buiten het openbaar onderzoek geen klachten werden ingediend; dat bij de afdeling Milieu-inspectie sinds 2007 geen klachten meer werden ingediend;

Overwegende dat in het magazijn, de productiegebouwen en de kantoorgebouwen een branddetectiesysteem met melding aanwezig is; dat in het magazijn en het vernieuwde kantoorgebouw een automatisch sprinklersysteem geplaatst is; dat op vele plaatsen brandblussers en haspels aanwezig zijn; dat de gebouwen op de inrichting gecompartmenteerd zijn; dat er een vijver met koel- en regenwater van 1.000 m³ aanwezig is, die dient als bluswatervoorraad; dat er een gemeenschappelijke watertank van 500.000 l met het buurbedrijf is voor de voeding van de sprinklers en de hydranten; dat Puratos beschikt over een interne interventieploeg;

Overwegende dat in het kader van deze aanvraag Puratos de brandweer om een preventieadvies vroeg; dat in het advies van 6 december 2010 gesteld wordt dat de brandweer reeds in 2003 een globale inspectie uitgevoerd heeft bij de firma; dat uit een vergelijking van de verslagen bleek dat enkele punten nog niet waren uitgevoerd; dat op vraag van de brandweer de firma op 2 december 2010 een nieuw stappenplan opgesteld heeft om tegemoet te komen aan de eisen van de brandweer; dat uit het stappenplan van de exploitant van 2 december 2010 blijkt dat er aan slechts enkele opmerkingen van de brandweer nog niet voldaan is; dat deze evenwel in 2011-2012 afgewerkt zullen worden; dat het aangewezen is om het verslag en het stappenplan van 2 december 2010 op te nemen als bijzondere voorwaarde, zoals de brandweer ook stelde in zijn advies;

Overwegende dat er een intern noodplan aanwezig is voor de inrichting; dat een kopie aan de brandweer werd bezorgd; dat de brandweer in zijn advies van 6 december 2010 heeft gesteld dat het plan zeer goed is opgesteld en de brandweer zich akkoord kan verklaren met dit plan;

Overwegende dat in de aanvraag verwezen wordt naar '10 kg zeer giftige, giftige en ontplofbare stoffen'; dat in rubriek 17.3.2 ontplofbare stoffen en giftige stoffen vervat zitten; dat de rubriek hier aangevraagd wordt voor de giftige stoffen; dat er geen ontplofbare stoffen opgeslagen worden op de inrichting;

Overwegende dat conform de ATEX regelgeving (wetgeving betreffende explosieveiligheid) het bedrijf moet beschikken over explosieveiligheidsdocumenten; dat in het bestreden besluit in een bijzondere voorwaarde opgelegd is dat binnen een termijn van 3 maanden (dit is vóór 27 april 2011) de ondertekende explosieveiligheidsdocumenten voor de inrichting bezorgd moeten worden aan de afdeling Milieuvergunningen en de deputatie; dat op 29 april 2011 Puratos een brief naar de buitendienst Vlaams-Brabant van de afdeling Milieuvergunningen verstuurde, waarin staat dat bij nazicht van de documenten, deze niet meer voldeden aan de meest

recente wetgeving; dat er bijgevolg geopteerd werd om een volledige herziening van de documenten te laten uitvoeren door een erkende technische dienst; dat de technische dossiers afgewerkt zijn; dat de zoneringsplannen op dit moment door de erkende dienst afgewerkt worden en de ondertekening eerstdaags zal gebeuren en dat de ondertekende versie aan de betrokken instanties overmaakt zullen worden; dat bij navraag bij de exploitant deze documenten aanwezig waren op de zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie van 24 mei 2011;

Overwegende dat uit het bovenstaande besloten kan worden dat de risico's voor ontploffings- en brandgevaar voldoende beperkt zijn;

Overwegende dat tijdens het plaatsbezoek van een adviesverlener van de afdeling Milieuvergunningen van 9 mei 2011 geen geluidshinder buiten de inrichting werd waargenomen;

Overwegende dat de exploitant in zijn aanvraag aanhaalt dat door de aanwezigheid van een technische ploeg en door het uitvoeren van preventief onderhoud mogelijke abnormale lawaaibronnen vermeden of snel aangepakt worden;

Overwegende dat het bedrijf volcontinu werkt gedurende ongeveer 340-350 dagen per jaar; dat 's nachts en in het weekend de bedrijvigheid gereduceerd is tot ongeveer 50%; dat er tijdens het weekend en 's nachts geen vrachtverkeer plaatsvindt;

Overwegende dat in 2002 een volledig akoestisch onderzoek door een erkend milieudeskundige geluid en trillingen werd uitgevoerd; dat er na 2002 een aantal geluidsbronnen zijn bij gekomen; dat in de geluidstudie van 30 maart 2010 immissiemetingen uitgevoerd werden bij werking van Puratos en bij volledige inactiviteit; dat deze metingen aantonen dat er geen verlaging optreedt van de geluidsniveaus in het bijzonder ook niet van het $L_{A95,1h}$; dat het wegverkeerslawaaï dominant bepalend is voor het omgevingsgeluid; dat de richtwaarden voor een bestaande inrichting gerespecteerd zijn; dat om het effect van de nieuwe bronnen die geplaatst werden na de studie van de erkend deskundige in 2002 te bepalen, werd geopteerd om bronmetingen uit te voeren; dat op basis van de emissiemetingen en de berekeningen besloten kan worden dat er voldaan wordt aan de grenswaarden voor nieuwe inrichtingen;

Overwegende dat de laadkaaien van de afgewerkte producten zich ter hoogte van het dichtst gelegen appartementsgebouw bevinden;

Overwegende dat in de geluidstudie van 30 maart 2010 er zowel bij inactiviteit als bij activiteit van Puratos gemeten werd aan het dichtstbijzijnde appartementsgebouw vermits de laad- en losactiviteiten ter hoogte van de opslaghallen voor piekgeluiden kunnen zorgen; dat er enkel gemeten is tijdens de dagperiode gezien er enkel dan geladen en gelost wordt aan de laadkaaien; dat er uit de studie blijkt dat er geen probleem is wat de piekgeluiden overdag betreft; dat het aangewezen is in een bijzondere voorwaarde op te nemen dat er geen laad- en losactiviteiten mogen plaatsvinden aan de laadkaaien van de afgewerkte producten vóór 7u;

Overwegende dat de laad- en losactiviteiten aan de laadkaaien soms door burens als storend gemeld worden; dat Puratos momenteel in bespreking is met diverse firma's om een redelijke oplossing hiervoor te vinden; dat het aangewezen is om in een bijzondere voorwaarde op te leggen dat hoewel

Puratos voldoet aan de geldende geluidsvoorwaarden van titel II van het VLAREM, het bedrijf toch binnen een termijn van 3 maanden milderende maatregelen naar voor moet brengen voor de storende geluiden van de laad- en losactiviteiten; dat deze milderende maatregelen geëvalueerd moeten worden door de afdeling Milieu-inspectie en aan de deputatie en de afdeling Milieuvergunningen ter informatie overgemaakt moet worden;

Overwegende dat tijdens het plaatsbezoek op 9 mei 2011 van een adviesverlener van de afdeling Milieuvergunningen werd vastgesteld dat er geen geurhinder waarneembaar was buiten de inrichting;

Overwegende dat de beroeper aanhaalt dat een plaatsbezoek een momentopname betreft; dat uit andere plaatsbezoeken van 6 april 2009, 25 augustus 2010 en 7 december 2010 van adviesverleners van de afdeling Milieuvergunningen eveneens blijkt dat er geen geurhinder buiten de inrichting waarneembaar was; dat vaststellingen van meerdere plaatsbezoeken niet meer gezien kunnen worden als een momentopname;

Overwegende dat de productieprocessen en de opslag van grondstoffen en eindproducten binnen de gebouwen van de inrichting of in gesloten tanks en silo's gebeuren;

Overwegende dat er in 2000 problemen waren met azijngeur afkomstig van de productie van azijnzuur; dat om dit op te lossen er in 2001 een gaswasser geplaatst werd; dat de azijngeur verwijderd wordt uit de uitlaatgassen door toediening van een NaOH-oplossing; dat de bezwaren en het beroep echter nog steeds geurhinder ten gevolge van azijngeur aanhalen; dat de exploitant tegen eind juni 2011 een tweede NaOH-vat aan de gaswasser zal koppelen zodat een tekort aan natriumloog vermeden wordt; dat het aangewezen is om dit in een bijzondere voorwaarde op te leggen;

Overwegende dat in de bezwaren en het beroep naast de azijngeur ook geurhinder van de afvalwaterzuiveringsinstallatie aangehaald wordt; dat het influentbekken, het calamiteitenbekken en het bekken voor het slib van de afvalwaterzuivering afgedekt zijn met een betonnen deksel; dat het beluchtingsbekken niet afgedekt is;

Overwegende dat in het advies van de gemeente van 13 december 2010 gevraagd wordt om de werking van het waterzuiveringsstation te onderwerpen aan een controle en dit specifiek naar geurhinder toe;

Overwegende dat gelet op de problemen in het verleden met de azijngeur, de bezwaren, het beroep van de omwonende en het advies van de gemeente, het aangewezen is om de geur van de inrichting in kaart te laten brengen door een erkend deskundige in de discipline lucht; dat er volgens de exploitant een geurstudie gepland is in juni; dat in deze geurstudie enerzijds een evaluatie van de geurimpact van de totale inrichting ten opzichte van de omgeving zal gebeuren en anderzijds, indien nodig, onderzocht moet worden op welke concrete manier de geurproductie nog verder kan worden beperkt; dat deze studie ter evaluatie aan de afdeling Milieu-inspectie en ter kennisgeving aan de deputatie en de afdeling Milieuvergunningen moeten worden voorgelegd; dat het aangewezen is dit in een bijzondere voorwaarde op te leggen;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 5, 1° van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid tegen uiterlijk 22 december 2015 een goede toestand van de watersystemen moet worden bereikt;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in het Dijlebekken; dat de inrichting gelegen is in een niet-overstromingsgevoelig gebied (overzijde van de Maalbeek is mogelijk overstromingsgevoelig) en niet gelegen is in een beschermingszone of een waterwingebied;

Overwegende dat het bedrijfsterrein van de NV Puratos gelegen is in biologisch minder waardevol gebied; dat de andere zijde van de Maalbeek als biologisch waardevol wordt aangeduid;

Overwegende dat er een diepe en ondiepe grondwaterwinning aangevraagd wordt met volgende debieten:

- diep grondwater uit put van 80 m diepte met een debiet van 70 m³/dag en 40.000 m³/jaar;
- ondiep grondwater uit 2 putten van ongeveer 35 m diepte met een debiet van 60 m³/dag per put en in totaal 55.000 m³/jaar;

Overwegende dat het debiet van de diepe grondwaterwinning verlaagd is van 52.000 m³ per jaar naar 40.000 m³ per jaar ten opzichte van de vergunning van 19 oktober 2006 en de heroverweging na Raad van State van 6 december 2010;

Overwegende dat het diep grondwater gebruikt zal worden voor de reiniging van verschillende productielijnen en de productie van stoom; dat dit hoogwaardige toepassingen betreffen; dat om de microbiologische drinkwaterkwaliteit te waarborgen het water met omgekeerde osmose behandeld wordt;

Overwegende dat het ondiep grondwater gebruikt zal worden voor laagwaardige toepassingen, namelijk koelwater, vacuümpompen, reinigingsactiviteiten van ander dan productie-installaties, scrubbers (afwas van uitwasemingen) en de verwarming;

Overwegende dat voor de eigenlijke productie van de voedingsproducten enkel leidingwater wordt gebruikt om elk hygiënerisico te vermijden; dat ook het onderzoekscentrum en het sanitair op het leidingwater zijn aangesloten;

Overwegende dat uit de aanvraag blijkt dat in totaal in 2006 10.610 m³, in 2008 34.345 m³ en in 2009 41.285 m³ grondwater opgepompt werd; dat er een vergunning aangevraagd wordt voor 95.000 m³ per jaar (40.000 m³ + 55.000 m³), wat een verhoging inhoudt van wat reëel gebruikt wordt; dat uit navraag bij de exploitant blijkt dat de 2 ondiepe winningen pas in 2009 opgestart zijn; dat dit dan ook geen representatieve cijfers zijn;

Overwegende dat de deputatie een debiet maximaal 83.800 m³ per jaar heeft vergund in het bestreden besluit, waarvan 40.000 m³/jaar uit de diepe winningsput en 43.800 m³ uit de 2 ondiepe winningsputten; dat er voor de ondiepe winningsputten 43.800 m³/jaar vergund werd omdat er slechts 60 m³/dag uit elke ondiepe put opgepompt mag worden (60 m³ x 365 dagen), zoals ook in het ministerieel besluit van 6 december 2010 in kader van de heroverweging van de grondwatervergunning van 19 oktober 2006 gesteld werd; dat de exploitant met dit debiet akkoord gaat;

Overwegende dat de afdeling Operationeel Waterbeheer van de Vlaamse Milieumaatschappij in zijn advies van 1 februari 2007 in het kader van de vergunning voor de grondwaterwinning van 19 oktober 2006 en van 6 september 2010 in het kader van de heroverweging na vernietiging van de Raad van State, stelt dat na eigen analyses de oppomping van het grondwater

zeker niet zal leiden tot het droogvallen van het bronnengebied van de Maalbeek en het Broekbos in het natuurreservaat Droogveld; dat de bronnen en het Broekbos stroomopwaarts gelegen zijn van de grondwaterwinningen van Puratos; dat de bronnen en het Broekbos gelegen zijn op een afstand van minimaal 800 m en minimaal 10 m hoger gesitueerd zijn dan de site van Puratos;

Overwegende dat in het advies van de afdeling Operationeel Waterbeheer van de Vlaamse Milieumaatschappij van 6 september 2010 eveneens te lezen staat dat volgens de beschikbare geologische gegevens geen zettingsgevoelige lagen (zoals veen en turf) aanwezig, zodat er vanuit kan gegaan worden dat de effecten van de grondwaterwinning, gelinkt aan stabiliteit en draagvermogen van de bodem, nihil zijn;

Overwegende dat de exploitant een studie laat uitvoeren met betrekking tot de effecten van het oppompen van grondwater op verdroging en stabiliteit van gebouwen door een erkend deskundige; dat deze studie lopende is; dat een definitief verslag van deze studie eind juli beschikbaar zou zijn; dat deze studie ter evaluatie aan de VMM, afdeling Operationeel Waterbeheer en afdeling Milieu-inspectie moet worden voorgelegd en ter kennisgeving aan de deputatie en de afdeling Milieuvergunningen; dat het aangewezen is dit in een bijzondere voorwaarde op te leggen;

Overwegende dat er een lozing van 30 m³/uur, 200 m³/dag en 100.000 m³/jaar bedrijfsafvalwater aangevraagd wordt; dat het bedrijfsafvalwater bestaat uit reinigingswater, spui van koeltorens, stoomketel, waterverzachter en het huishoudelijke afvalwater (afvalwater van de sanitaire installaties); dat het bedrijfsafvalwater (inclusief huishoudelijke afvalwater) naar de aerobe biologische afvalwaterzuiveringsinstallatie gevoerd wordt en na zuivering via een controleput met venturi in de Maalbeek geloosd wordt;

Overwegende dat het afvalwater eerst door 2 vetvangers gaat; dat na deze voorbehandeling het afvalwater in een influentbuffer van 350 m³ terechtkomt; dat indien er zich een calamiteit zou voordoen er een calamiteitenbuffer voorzien is van 150 m³; dat het afvalwater vervolgens naar het beluchtingsbekken van 1.963 m³ gepompt wordt; dat er 2 batchen per dag verwerkt worden met een actief slib-proces; dat het effluent na elke batch naar de effluenttank gaat, vanwaar het in de Maalbeek geloosd wordt; dat het slib van de waterzuivering verzameld wordt in een gesloten betonnen bufferbekken, en regelmatig afgevoerd wordt door een erkend ophaler; dat er geen lozingen zijn in de openbare riolering;

Overwegende dat uit de meetresultaten van 2005 tot 2008 blijkt dat meestal aan de opgelegde lozingsnormen voldaan wordt; dat overschrijdingen te maken hebben met geïsoleerde storingen; dat er sinds 2009 geen overschrijdingen zijn;

Overwegende dat ondanks de goede meetresultaten er toch een roze kleur van de beplanting aan het lozingspunt werd vastgesteld; dat als bijzondere voorwaarde in het bestreden besluit opgelegd is dat er uitgezocht moet worden wat de oorzaak is van deze verkleuring; dat ondertussen een studie uitgevoerd werd door Avecom; dat in de studie van 3 maart 2011, staat dat de roze kleur toegewezen kan worden aan wortelgroei door de groeiomstandigheden aan het lozingspunt (temperatuur en watertoevoer); dat het vrijspoelen van de wortelmasse aan het lozingspunt zorgt door het invallende zonlicht voor de

vorming van anthocyaan in de wortelmassa die een roze/rode verkleuring tot gevolg heeft; dat er geen indicaties zijn dat de verkleuring een gevolg is van de chemisch of biologische samenstelling van het afvalwater;

Overwegende dat in een haalbaarheidsstudie van januari 2010 onderzocht werd of het gezuiverde afvalwater gebruikt kan worden als koelwater; dat momenteel het inzetten van gezuiverd afvalwater wegens het te hoge chloridegehalte en de mogelijke corrosie van de bestaande koeltoren uitgesloten is; dat in het bestreden besluit in een bijzondere voorwaarde opgelegd is dat er een studie uitgevoerd moet worden betreffende de mogelijkheden om de koeltoren te vervangen door een koeltoren waarvan de goede werking gegarandeerd wordt bij gebruik van het gezuiverde afvalwater; dat deze studie opgestart is en afgerond zal worden tegen eind juli; dat het aangewezen is om in de studie ook te onderzoeken of er andere koeltoepassingen gebruikt kunnen worden; dat het aangewezen is de bijzondere voorwaarde uit het bestreden besluit aan te vullen door op te leggen dat de lopende studie uitgevoerd moet worden door een erkend deskundige in de discipline water en ter evaluatie aan de afdeling Milieu-inspectie en de VMM moet worden voorgelegd en ter kennisgeving aan de deputatie en de afdeling Milieuvergunningen; dat de bijzondere voorwaarde ook aangevuld moet worden met het onderzoeken van de mogelijkheid voor andere koeltoepassingen;

Overwegende dat het hemelwater van de verharde oppervlakten en het koelwater verzameld worden in een vijver en via een overloopsysteem geloosd worden in de Maalbeek; dat er een lozing van 20 m³/uur, 160 m³/dag en 30.000 m³/jaar koelwater in oppervlaktewater aangevraagd wordt; dat het om een verhoging van het huidig vergund debiet gaat; dat op dit moment 20 m³/uur, 80m³/dag en 20.000 m³/jaar vergund is; dat de verhoging aangevraagd wordt gezien men aan het huidige debiet maar nipt kon voldoen;

Overwegende dat voor de lozing van koelwater in de Maalbeek er voldaan moet worden aan de algemene voorwaarden inzake de lozing van koelwater in oppervlaktewater van titel II van het VLAREM;

Overwegende dat in een bijzondere voorwaarde van het bestreden besluit is opgelegd dat er binnen een termijn van 6 maanden onderzocht moet worden welke mogelijkheden er zijn voor de aanwending van hemelwater in de inrichting; dat deze studie volgens de exploitant afgerond zal zijn tegen eind juli; dat het aangewezen is de bijzondere voorwaarde in het bestreden besluit aan te vullen door op te leggen dat de lopende studie uitgevoerd moet worden door een erkend deskundige in de discipline water en ter evaluatie aan de afdeling Milieu-inspectie en de VMM en ter kennisgeving aan de deputatie en de afdeling Milieuvergunningen moet worden voorgelegd;

Overwegende dat als conclusie kan gesteld worden dat gelet op de aard van de aangevraagde activiteiten en mits naleving van de opgelegde voorwaarden er geen schadelijke effecten verwacht worden op het watersysteem; dat er bijgevolg voldaan wordt aan artikel 8 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid, meer bepaald de watertoets;

Overwegende dat beroeper verzoekt om een opvolgingscommissie op te richten die controleert of de studies tijdig worden uitgevoerd; dat aan de bijzondere voorwaarden in artikel 4, §2.2, artikel 4 §2.3 en artikel §4.12 wordt toegevoegd dat de studie ter evaluatie moet worden overgemaakt aan de

afdeling Milieu-inspectie en de Vlaamse Milieumaatschappij en ter kennisgeving aan de deputatie en de afdeling Milieuvergunningen; dat deze toevoeging er mede op gericht is de tijdigheid van de uitvoering van de studies te controleren; dat deze toevoeging de oprichting van een opvolgingscommissie overbodig maakt;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in het bijzonder plan van aanleg 'Roekhout' in een industriële bouwzone;

Overwegende dat volgens de gewijzigde stedenbouwkundige voorschriften betreffende de industriële bouwzone, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 28 mei 1996, in artikel 1 de volgende mogelijke bestemming voorzien wordt: 'stapelplaatsen, bureaus en licht niet schadelijke industrie met uitsluiting van alle industrie met volgende nadelen: onaangename reuken, schadelijke of stankverspreidende uitwasemingen, overvloedige rook- of stofverspreiding, groot brand- of ontploffingsgevaar, oorverdovend en voortdurend lawaai'; dat artikel 6 stelt indien afvalwater, ander dan normaal huisafvalwater geloosd wordt, dit voor de lozing in de openbare riolering gezuiverd wordt via een op het bouwplan weergegeven waterzuiveringsinstallatie (door bezinking, biologische filtering, rietvelden, enz.);

Overwegende dat deze stedenbouwkundige voorschriften tot doel hebben de buurt niet te hinderen;

Overwegende dat uit de bovenstaande overwegingen blijkt dat de inrichting voor de aanwezige bewoning geen onaangename reuken, schadelijke of stankverspreidende uitwasemingen verspreidt; dat de inrichting geen overvloedige rook- of stofverspreiding veroorzaakt; dat er geen groot brand- en ontploffingsgevaar is vanwege de inrichting en dat de inrichting geen oorverdovend en voortdurend lawaai teweeg brengt;

Overwegende dat de inrichting bijgevolg verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat de hinder voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de gevraagde inrichting mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

(...)"

De verleende vergunning wordt afhankelijk gesteld van de naleving van de volgende bijzondere voorwaarden :

"Art. 4§2.8

Het advies van de brandweer van 6 december 2010 en het stappenplan van 2 december 2010 worden ten laatste tegen eind 2012 uitgevoerd;

Art. 4§2.9

Binnen een termijn van 3 maanden na ondertekening van dit besluit, worden er maatregelen getroffen tegen de storende geluiden van de laad- en losactiviteiten aan de laadkaaien. Deze maatregelen worden geëvalueerd door de afdeling Milieu-inspectie en ter informatie overgemaakt aan de deputatie en de afdeling Milieuvergunningen.

Art. 4§2.10

Er gebeuren geen laad- en losactiviteiten aan de laadkaaien van de afgewerkte producten tijdens de nachtperiode (22u tot 7u);

Art. 4§2.11

Tegen eind juni 2011 wordt er een tweede NaOH-vat aan de gaswasser gekoppeld.

Art. 4§2.12

Binnen een termijn van 6 maanden na ondertekening van dit besluit, wordt er een geurstudie door een erkend deskundige in de discipline lucht uitgevoerd; in deze geurstudie worden er emissiemetingen en snuffelmetingen in de omgeving uitgevoerd om de geurproductie van de totale inrichting in kaart te brengen en worden de resultaten hiervan geëvalueerd; indien nodig, wordt in de studie onderzocht op welke concrete manier de geurproductie nog kan worden beperkt door het voorstellen van eventueel bijkomende geurbeperkende maatregelen en uitvoeringstermijnen binnen dewelke de geurbestrijdingsmaatregelen zullen worden genomen. Deze studie wordt ter evaluatie overgemaakt aan de afdeling Milieu-inspectie en ter kennisgeving aan de deputatie en afdeling Milieuvergunningen.

Art. 4§2.13

Binnen een termijn van 3 maanden na ondertekening van dit besluit, is het eindverslag van de lopende studie met betrekking tot de effecten van het oppompen van grondwater op verdroging en stabiliteit van gebouwen, die uitgevoerd wordt door een erkend deskundige in de discipline water, beschikbaar. Deze studie wordt ter evaluatie overgemaakt aan de afdeling Milieu-inspectie en de VMM, afdeling Operationeel Waterbeheer en ter kennisgeving aan de deputatie en afdeling Milieuvergunningen".

IV. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel roept verzoeker de schending in van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 29, 2°, en 52, 3°, b), van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), van het BPA "Roekhout", van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij zet uiteen dat in het bestreden besluit niet op concrete wijze wordt onderzocht of de hernieuwde inrichting verenigbaar is met de

bestemmingsvoorschriften van het BPA "Roekhout" en met de goede ruimtelijke ordening, en dit terwijl de Raad van State reeds tot tweemaal toe de milieuvergunning voor de (verandering van de) betrokken inrichting heeft vernietigd wegens strijdigheid met de voorschriften van het BPA "Roekhout".

Meer in het bijzonder is verzoeker van mening dat in het bestreden besluit niet wordt verduidelijkt waarom de inrichting als "lichte niet schadelijke industrie" in de zin van artikel 1 van het BPA "Roekhout" kan worden beschouwd, noch zou uit het bestreden besluit afdoende blijken dat zich geen "onaangename reuken, schadelijke of stankverspreidende uitwasemingen, overvloedige rook- of stofverspreiding, groot brand- of ontploffingsgevaar, oorverdovend en voortdurend lawaai" zoals bedoeld in hetzelfde BPA zal voordoen als gevolg van de activiteiten van de tussenkomen partij. In dit verband wijst verzoeker op de bijzondere exploitatievoorwaarden die in het bestreden besluit worden opgelegd inzake brandveiligheid, het treffen en evalueren van geluidsmilderende maatregelen en het uitvoeren en evalueren van een geurstudie, waaruit volgens hem blijkt dat er twijfel bestaat omtrent het aanvaardbaar niveau van bepaalde hinderaspecten. Volgens verzoeker kon de verwerende partij zich bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de inrichting met de stedenbouwkundige voorschriften van artikel 1 van het BPA "Roekhout" dan ook niet beperken tot een verwijzing naar de milieuhygiënische beoordeling en de opgelegde bijzondere exploitatievoorwaarden.

5. De verwerende partij repliceert dat in het bestreden besluit op gemotiveerde wijze wordt geantwoord op de essentiële bezwaren met betrekking tot de ruimtelijke ordening en dat bij de beoordeling van de verenigbaarheid van een inrichting met de stedenbouwkundige voorschriften uit het BPA "Roekhout" geen hogere milieuhygiënische eisen kunnen worden gesteld dan bij de beoordeling of de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens veroorzaakt door diezelfde inrichting mits strikte naleving van de opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt.

Wat betreft de vermeende geluidshinder, herneemt de verwerende partij de desbetreffende motivering van het bestreden besluit en stelt zij dat er geen sprake kan zijn van "oorverdovend en voortdurend lawaai" in de zin van het BPA "Roekhout", aangezien de laatste jaren geen klachten omtrent geluidshinder zijn geformuleerd en zij in de verleende vergunning bijkomende maatregelen heeft opgelegd met betrekking tot de laad- en losactiviteiten. Los van die bijkomende maatregelen is zij van oordeel dat de geluidshinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt omdat de inrichting hoe dan ook onderworpen is en voldoet aan de algemene milieuvoorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) voor de beheersing van geluidshinder. Ook met betrekking tot de beweerde geurhinder verwijst de verwerende partij naar de motivering van het bestreden besluit. Zij benadrukt dat uit de diverse plaatsbezoeken blijkt dat er geen sprake is van geurhinder en dat het opleggen als bijzondere vergunningsvoorwaarde van een geurstudie enkel ingegeven is door een voorval uit het verleden. De exploitant zou dergelijke geurstudie overigens zelf hebben gepland, zodat de verplichting opgelegd in de verleende vergunning enkel dient om de onmiddellijke evaluatie ervan door de afdeling Milieu-inspectie mogelijk te maken.

6. De tussenkomende partij betoogt dat de bestemmingsvoorschriften van het BPA "Roekhout" niet per definitie iedere vorm van hinder uitsluiten, doch integendeel lichtere hinder die voortvloeit uit "lichte niet schadelijke industrie" toelaten. Het uitsluiten van iedere vorm van hinder zou volgens haar overigens niet verzoenbaar zijn met de bepalingen van het gewestplan, die het gebied voorbehouden hebben voor industriële en ambachtelijke bedrijven, zijnde per definitie hinderlijke inrichtingen.

Op het vlak van geluidshinder stelt zij dat uit de geluidsstudies en plaatsbezoeken blijkt dat hoogstens sprake is van impulsgeluiden, maar zeker niet van "oorverdovend en voortdurend lawaai". Zij wijst erop dat de laatste jaren

geen enkele klacht meer werd ontvangen en dat er een verschil bestaat tussen het ronselen van 171 handtekeningen van omwonenden op een standaarddocument en het werkelijk indienen van een klacht. De tussenkomende partij meent dat de verwerende partij als een zorgzame en anticiperende overheid heeft gehandeld door aanvullende exploitatievoorwaarden op te leggen teneinde een zo hoog mogelijke standaard van milieukwaliteit te handhaven en dat het voorbarig en ongefundeerd is om op basis van deze voorzichtige houding te concluderen dat de verwerende partij twijfelt over het bestaan van onaanvaardbare geur- en geluidshinder. Voorts geeft de tussenkomende partij een opsomming van alle brandveiligheidsmaatregelen die thans van toepassing zijn in de inrichting, wijst zij erop dat ook in het bestreden besluit wordt bevestigd dat er voldoende hoge maatstaven inzake brandveiligheid worden gehanteerd en stelt zij dat de brand die bijna dertig jaar geleden in de inrichting heeft plaatsgehad irrelevant is. De tussenkomende partij besluit dat blijkens de uitgevoerde toetsing aan de beoordelingscriteria ter zake, haar activiteiten geen aanleiding geven tot onaanvaardbare vormen van hinder en dan ook niet kunnen worden beschouwd als overmatig hinderlijk in de zin van de bestemmingsvoorschriften van het BPA "Roekhout". Zij meent dat in het bestreden besluit op gemotiveerde wijze wordt aangetoond dat de betrokken inrichting tot de "lichte niet schadelijke industrie" behoort.

7. In zijn memorie van wederantwoord dupliceert verzoeker dat de vergunningverlenende overheid bij de planologische toetsing van de aanvraag en meer in het bijzonder bij de beoordeling van verenigbaarheid van de inrichting met een specifiek stedenbouwkundig voorschrift dat enkel "lichte niet schadelijke industrie" toelaat en welbepaalde hinder anderzijds uitdrukkelijk uitsluit, niet kan volstaan met de vaststelling dat de exploitatiehinder mits naleving van de bijzondere vergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt. Verzoeker herhaalt dat in het bestreden besluit geen enkele aandacht wordt besteed aan het voorschrift van het BPA "Roekhout" dat enkel "lichte niet schadelijke industrie" toelaat, en dit terwijl in de betrokken inrichting grote hoeveelheden schadelijke en gevaarlijke producten worden opgeslagen. Specifiek

met betrekking tot de geurhinder, stelt verzoeker dat 171 omwonenden verklaard hebben nog steeds onaangename en prikkelende geuren en stankuitwasemingen te moeten ondergaan en dat artikel 1 van het BPA "Roekhout" niet in die zin kan worden begrepen dat enkel "onaanvaardbare" geurhinder wordt uitgesloten. Ook de geluidshinder ten gevolge van de exploitatie werd door de verwerende partij niet getoetst aan het geldende bestemmingsvoorschrift dat de vestiging van industrie met een geluidsproductie van een bepaald niveau of van een bepaalde frequentie uitsluit, terwijl de vergunde inrichting ook 's nachts volcontinu werkt met een voortdurend lawaai. Voorts merkt verzoeker op dat de inrichting nog steeds niet voldoet aan het stappenplan, zoals opgenomen in het advies van de brandweer van 2 december 2010, hoewel de inrichting een groot brand- en ontploffingsgevaar kent en in het verleden reeds in de as werd gelegd. Ten slotte volhardt hij in zijn standpunt dat de opgelegde bijzondere exploitatievoorwaarden blijk geven van twijfel in hoofde van de verwerende partij omtrent de aanvaardbaarheid van de geluids- en geurhinder.

8. In haar laatste memorie herhaalt de tussenkomende partij dat het bestreden besluit een voldoende draagkrachtige motivering bevat omtrent de verenigbaarheid van de inrichting met de bestemmingsvoorschriften van het BPA "Roekhout". Het in kaart brengen van de geuremissies, waarin een bijzondere vergunningsvoorwaarde voorziet, houdt volgens haar niet noodzakelijkerwijze verband met de vraag naar het aanvaardbaar karakter van de exploitatie. De tussenkomende partij wijst in dat verband op de ruime discretionaire bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid bij het opleggen van bijzondere vergunningsvoorwaarden, waarbij absolute zekerheid omtrent de resultaten van een studie niet is vereist opdat deze zou kunnen worden opgelegd en reeds ingevoerde normen kunnen worden bijgesteld naar aanleiding van de resultaten van die studie. Bovendien meent de tussenkomende partij dat het opleggen van een bijzondere vergunningsvoorwaarde niet de verplichting inhoudt om de vergunning slechts op proef te verlenen, aangezien een proefvergunning er in hoofdzaak op gericht is de effectiviteit van bepaalde exploitatievoorwaarden in de praktijk uit te testen, wat te dezen niet aan de orde is. Daarnaast stelt zij dat het opleggen van

onderzoek in bijzondere exploitatievoorwaarden de toezichthoudende overheid louter toelaat over de nodige gegevens te beschikken teneinde te kunnen ingrijpen bij overschrijding van de vigerende milieunormen, zodat het opleggen van dergelijke voorwaarden enkel ingegeven is door de bekommernis van de overheid om mogelijke hinder voor de omwonenden maximaal uit te sluiten.

Voorts beklemtoont de tussenkomende partij andermaal dat te dezen geen sprake is van "onaangename reuken" in de zin van de voorschriften van het BPA "Roekhout". Zij wijst erop dat enkel in 2000 een lichte azijngeur nabij de inrichting werd waargenomen, die echter toen reeds niet waarneembaar was buiten de perimeter van de inrichting. Ook verwijst zij naar een geurstudie uitgevoerd in augustus 2011, die aantoont dat de waargenomen azijngeur "weinig intens was tijdens de snuffelmeting", en naar haar brief van 29 augustus 2011, waarin wordt bevestigd dat "een redelijk verwijderingsrendement in de afgaswasser wordt gehaald, van ca. 76 %, waarmee duidelijk onder de wettelijke emissiegrens wordt gebleven". De tussenkomende partij zet nog uiteen dat eventuele azijnzuurgeuren slechts maximaal twee keer per maand kunnen voorkomen gedurende een specifieke productiecampaignede, dat die geur zich slechts gedurende een strikt beperkte periode van het proces kan voordoen, dat een mogelijke azijnzuurgeur dus niet frequent noch langdurig waarneembaar is en dat die geur slechts in zeer zeldzame gevallen buiten de perceelsgrenzen waarneembaar kan zijn, met name hoogstens "2% van de jaarlijkse uren".

Beoordeling

9. Zoals de Raad van State reeds heeft vastgesteld in zijn arresten nr. 189.872 van 29 januari 2009 en nr. 206.375 van 1 juli 2010, impliceert de verplichte stedenbouwkundige toetsing van elke milieuvergunningsaanvraag voor de betrokken inrichting dat rekening wordt gehouden met de bepalingen van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse - waarop de plaats ingekleurd is als industriegebied - en tevens met de bepalingen van het BPA "Roekhout" dat voor de betrokken zone voorziet in de bestemming "stapelplaatsen, bureaus en lichte niet

schadelijke industrie met uitsluiting van alle industrie met volgende nadelen: onaangename reuken, schadelijke of stankverspreidende uitwasemingen, overvloedige rook- of stofverspreiding, groot brand- of ontploffingsgevaar, oorverdovend en voortdurend lawaai, ...".

Te dezen komt de verplichte stedenbouwkundige toetsing van de milieuvergunningsaanvraag erop neer dat de verwerende partij moet nagaan of het bedrijf van de tussenkomende partij ingepast kan worden in de bestemmingsvoorschriften van het geldende BPA, hetgeen betekent dat de vergunning slechts verleend kan worden in zoverre de concrete gegevens van het dossier aantonen dat de aangevraagde activiteit geen hinder zal veroorzaken die de grenzen, gesteld door het BPA, overtreft. Uit het bestreden besluit en uit het door het bestuur gevoerde onderzoek moet derhalve blijken dat de verwerende partij de overeenstemming met het BPA van de gewijzigde inrichting terdege heeft onderzocht en dat zij in redelijkheid heeft kunnen besluiten dat de aangevraagde inrichting toelaatbaar is omdat de uitbating de limieten, zoals omschreven in het BPA, niet te buiten gaat.

10. Luidens de motivering van het bestreden besluit acht de verwerende partij de inrichting verenigbaar met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening omdat blijkt dat "de inrichting voor de aanwezige bewoning geen onaangename reuken, schadelijke of stankverspreidende uitwasemingen verspreidt; (...) er geen groot brand- en ontploffingsgevaar is vanwege de inrichting en (ze) (...) geen oorverdovend en voortdurend lawaai teweeg brengt".

Met betrekking tot het aspect geurhinder legt de verwerende partij een bijzondere vergunningsvoorwaarde op. Die voorwaarde verplicht de exploitant om binnen een termijn van 6 maanden na de datum van het bestreden besluit een geurstudie te laten uitvoeren door een erkend deskundige in de discipline lucht. Volgens de bestreden beslissing moet deze studie door middel van emissiemetingen en snuffelmetingen in de omgeving toelaten "de geur van de

inrichting in kaart te (...) brengen". De aan de erkende deskundige gegeven opdracht bestaat, volgens dezelfde motivering, uit "een evaluatie van de geurimpact van de totale inrichting ten opzichte van de omgeving" en desgevallend uit een onderzoek over de "concrete manier" waarop "de geurproductie nog verder kan worden beperkt".

Zoals verzoeker terecht opmerkt is de bestreden beslissing intern tegenstrijdig door enerzijds te concluderen dat de exploitatie geen "onaangename reuken, schadelijke of stankverspreidende uitwasemingen" in de omgeving teweegbrengt en door anderzijds de uitvoering van een geurstudie voor te schrijven die er precies toe strekt de geurimpact van de inrichting "in kaart te brengen". De ruime appreciatiebevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om bijzondere voorwaarden op te leggen, doet aan die vaststelling geen afbreuk. Overeenkomstig artikel 20 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning strekken bijzondere vergunningsvoorwaarden tot de bescherming van de mens en het leefmilieu. Dergelijke voorwaarden kunnen derhalve niet worden opgelegd om van de geldende stedenbouwkundige bestemmingsvoorschriften af te wijken en evenmin om de milieuvergunning te verlenen terwijl niet vaststaat dat de inrichting verenigbaar is met die voorschriften.

Na de sub 9 vermelde vernietigingsarresten, waarin telkens werd gewezen op de limieten van het BPA "Roekhout" inzake hinderlijkheid, is het nog minder aanvaardbaar dat de verwerende partij thans bij de hernieuwing van de vergunning voor een inrichting die reeds lange tijd in exploitatie is, er louter mee volstaat middels een studie de geurproductie "in kaart te laten brengen" en de resultaten ervan later te evalueren.

Bovendien blijkt dat de verwerende partij, indien zij bij haar besluitvorming de elementaire regels van de zorgvuldigheid in acht zou hebben genomen, de beschikking zou hebben gehad over belangrijke vaststellingen die erop wijzen dat de vergunde activiteiten wel degelijk gepaard gaan met

"onaangename reuken". De bestreden beslissing, genomen op 13 september 2011, maakt immers melding van een geurstudie die de exploitant heeft gepland in de maand "juni". Klaarblijkelijk wordt daarmee de in opdracht van de tussenkomen partij door de NV Olfascan uitgevoerde studie "Geurvaststellingen bij Datem-productie rond Puratos" van 29 augustus 2011 bedoeld die inzonderheid gericht was op de evaluatie van azijnzuuremissies tijdens de werking van de sproeitoren. Concrete aanleiding voor die studie waren - volgens de inleidende beschouwingen ervan - "de opmerkingen gedurende de infosessie in oktober 2010 rond hinderlijke geur in de nabije omgeving van Puratos NV".

Hoewel de tussenkomen partij uit voormelde geurstudie meent te kunnen afleiden dat de waargenomen azijngeur "weinig intens was tijdens de snuffelmeting" en aldus aan de voorschriften van het BPA is voldaan, releveert een volledige en grondige lezing van die studie dat tijdens een snuffelmeting op 6 juli 2011 door "twee ervaren werknemers van Olfascan NV" twee typische geuren werden onderscheiden, namelijk deze van azijnzuur en een typische bakgeur (vanille, karamel) en dat beide geuren werden waargenomen tot op een afstand van 350 meter van de productiehal. In dezelfde studie wordt vastgesteld dat het verwijderingsrendement van de luchtbehandelingsinstallatie 75,8 % bedraagt, waaraan evenwel onmiddellijk wordt toegevoegd dat "ondanks een relatief goed verwijderingsrendement" er nog steeds sprake is van "een hoge emissieconcentratie in relatie tot de geurdrempelwaarde". In dit verband laat de erkende geurdeskundige niet onvermeld dat azijnzuur een lage geurdrempel van $15 \mu\text{g}/\text{m}^3$ heeft, wat betekent dat "deze verbinding vanaf zeer lage concentraties waarneembaar is". Nadrukkelijk stelt hij : "Gezien de geëmitteerde concentraties meer dan 2000 keer hoger is dan de geurdrempelwaarde, lijkt het heel aannemelijk dat deze verbinding buiten de bedrijfsgrenzen waarneembaar zal zijn". Teneinde de hinderlijkheid van de emissies definitief te kunnen beoordelen ziet de geurdeskundige de noodzaak van "een volwaarde (lees : 'volwaardige') snuffelmeetcampagne" en stelt hij voor de aanvaardbaarheid van de azijnzuuremissies te toetsen aan "een nuleffectenniveau van $1 \text{se}/\text{m}^3$ als 98P, wat relatief streng is en van toepassing voor 'onaangename geuren'".

De resultaten van de aangehaalde geurstudie - ook al hebben zij een voorlopig karakter - laten in elk geval niet het besluit van de verwerende partij toe dat geen geurhinder buiten de inrichting waarneembaar zou zijn of dat de bezwaren omtrent "onaangename reuken" in de zin van het toepasselijke BPA als ongegrond worden afgedaan.

11. Bovenstaande vaststellingen zijn op zich voldoende om de vernietiging van de bestreden beslissing te verantwoorden. Derhalve bestaat er geen noodzaak om de overige grieven van verzoeker met betrekking tot de stedenbouwkundige verenigbaarheid van de inrichting te beoordelen.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 13 september 2011 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 27 januari 2011, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Puratos voor het verder exploiteren en veranderen van een inrichting voor de productie van grondstoffen voor de voedingsnijverheid, gelegen aan de Industriaan 25 te Dilbeek, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de gevraagde milieuvergunning, mits wijziging van de bijzondere exploitatievoorwaarden, wordt verleend.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig januari tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin